

N:o 114.

Af herr **J. Nilsson** i Sorröd, *angående åsättande af tull å potatis.*

Då potatisen är ett af de säden, som kunna odlas i mer än tillräcklig mängd för landets behof, men det oaktadt icke åtnjuter tullskydd i likhet med andra säden eller hvitbetor, hvilka sistnämnda endast med fördel kunna odlas på den bättre jorden, då deremot potatisen hufvudsakligen och fördelaktigast odlas på den sämre jorden och inom de orter, som ej till nämnvärd afyttring kunna frambringa hvarken hvitbetor eller andra säden, som åtnjuta tullskydd, anser jag det inkonsequent och som en orättvis lucka i vårt tullsystem, att ej såväl den jordegare och arrendator, som eger eller brukar den sämre jorden, icke lika väl som egare eller brukare af den bättre jorden erhåller behöfligt skydd för den handtering, som kunde utgöra hans förnämsta inkomst. Härtill kommer ytterligare, att vår inhemska potatis icke ens kan afyttras till städerna så fördelaktigt som den importerade, derigenom att landtmännen inom vårt land hafva att afyttra denna vara till återförsäljare inom städerna, hvilka härför i sin ordning blifva beskattade, då deremot den importerade kan utan extra kostnad försäljas såväl i minut som parti från i svensk hamn liggande skuta eller fartyg.

Vill man, såsom jag förmodar, framhålla att denna vara utgör ett af de viktigaste behofven på den mindre bemedlades bord, vill jag härtill anföra: att det är mindre sannolikt att varan härigenom fördyras, men större möjlighet för afnämare inom landet att få afsätta egna produkter; och då potatisodlingen, som lemnar en rätt betydlig arbetsförtjenst för yngre och mindre försigkomna arbetare på landsbygden, på samma gång den utgör den mindre jordegarens och torparens väsentliga inkomst af jordbruk på den magra jorden, torde detta mycket väl upp-

väga den möjliga prisstegring för städernas invånare, som härvidlag till början skulle kunna blifva en följd.

På grund af hvad här blifvit anfördt, får jag vördsamt hemställa:

dels att Riksdagen beslutar åsätta en tull å potatis äfven krossad eller rifven af 50 öre pr 100 kilo,

dels att Riksdagen beslutar, att denna tullsats träder i kraft den 1 juli innevarande år.

Stockholm den 28 januari 1897.

Joh:s Nilsson.

Häri instämma:

C. J. Jakobson.

Olof Persson.

Magnus Andersson.

J. Johanson,
Valared.

Nils Jönsson.

Anders Olsson,
Tyllered.

A. P. Johansson.